لقب جدید برای محمدرضا گرایی

بدون شک چهره شاخص مسابقات کشتی فرنگی در اسلوی نروژ، برادران گرایی بودند. فن‌های زیبایی که این دو برادر شیرازی روی حریفان‌شان زدند، طی این مدت به ویدئوی ثابت صفحات مجازی کشتی در ایران و جهان تبدیل شد. سالتوها و کنده‌فرنگی‌هایی که محمدعلی و محمدرضا زدند، به قدری زیبا بود که واکنش صفحات رسمی دنیای کشتی را نیز به همراه داشت. بعد از بازی‌های المپیک و فن سنجاب‌پرنده‌ای که محمدعلی گرایی به حریف کروات خودش زد، صفحه اتحادیه جهانی کشتی بر روی این کشتی‌گیر شیرازی لقب «شاهین» را گذاشت. در جریان بازی‌های جهانی در نروژ نیز صفحه اتحادیه جهانی، بارها حرکات و فن‌های این دو برادر را منتشر کرد. این صفحه روز گذشته و پیش از مسابقه فینال محمدرضا، یک لقب هم برای او انتخاب کرد. اتحادیه جهانی کشتی ویدئویی از تمام فن‌های محمدرضا را منتشر کرد و نوشت: تا قبل از این به محمدعلی گرایی، شاهین می‌گفتیم. نظر شما چیست که برای محمدرضا گرایی، لقب «عقاب» را انتخاب کنیم؟

قاب ماندگار رقابت‌های جهانی اسلو فریاد پیروزی حسن یزدانی مقابل تیلور آمریکایی بود

پهلوانان کشتی آزاد و فرنگی و غرور ملی‌ای که رقم زدند

جهان در خاک ایران

مرتضی رضایی

ورزش

۱ قربونت برم آقاجون؛ بابام رو می‌گم. همین طوری که هی سر تکون می‌داد می‌گفت:«این تیلور، تیلور، اسمش چیه مرتضی؟» گفتم: تیلور آقاجون. گفت حسن می‌برتش! گفتم: ایشالا. دوباره گفت:«اگه نبره چی؟» گفتم توکل برخدا. کمی چشماش خیس شده بود. احساس کردم دلش شکست. نزدیک اذان بود و همیشه عادت داره قبل از اذان سجاده پهن می‌کنه، نماز می‌خونه، دعا می‌کنه تا اذان رو بگن. سر از سجده که آورد بالا گفت:«نذر کردم اگر ببره چند تا نمک بدم به در و همسایه. نذرهای نمک من رد خور نداره.»

فینال حسن یزدانی با تیلور. جرات نمی‌کردم بهش زنگ بزنم. به مادرم گفته بودم یکی از قرص‌های فلوکستین رو بهش بده بخوره تا استرس نکشه، اما نخورده بود. هنوز هم ته لهجه مشهدی‌اش را دارد. مادرم ازش فیلم گرفته بود و فرستاد توی گروه خانوادگی که داریم. هی داره می‌زنه روی پاش و می‌گه:«خدا یک کاری بکن. خدا دل این بچه رو نشکون. خدا رو سفیدمون کن.» و خدا نه فقط حاج علی ما که مردم ایران را رو سفید کرد. کشتی بی‌جهت مهم شده بود. بازی برد و باخت دارد و چیزی با یک شکست تمام نمی‌شود. این را همیشه گفته‌ام اما وقتی آدم‌هایی مثل پدرم را می‌بینم می‌گویم:«کاش یکی مثل یزدانی هیچ وقت نبازد.»

۲ از بد ماجرا لحظه کشتی گرفتن یزدانی در مترو بودم. کاری پیش آمده بود و ساعت‌ها به‌هم ریخته بود. چاره‌ای نبود اما موبایل که بود. پخش زنده (با قطعی‌های زیاد در داخل مترو). نه فقط من که خیلی‌های دیگر موبایل به دست داشتند کشتی می‌دیدند. مترو آرام می‌رفت و گمان این بود که راننده قطار هم داشت کشتی می‌دید! فضا پر شده بود از صدای هادی عامل «شیر مادر و نان پدر حلالت دلاور.» آنتن نمی‌داد لامصب! صحنه ایستاده بود روی سرشاخ شدن دو نفر که یکی از آن ته داد زد:«صلوات.» این صلوات کد پیروزی بود و یزدانی تیلور را برده بود.

۳ بار، روی دوش یزدانی بود قبول؛ اما به قول یکی از رفقا «مدال کامران قاسمپور هم چسبید.» راست می‌گوید. حتی مدالی که زارع گرفت و تاج پادشاهی را روی سرش گذاشت. تازه این آزادکاران ایران بودند. فرنگی که برای خودش محشری است.

۴ دیروز رقابت‌های جهانی هم با نایب قهرمانی فرنگی‌کاران کشورمان تمام شد. ما ماندیم و یک مشت ستاره پرامید از نسلی جدید که قرار است تا سال‌های سال برای ایران در جهان آقایی کنند. این روزها هر جا می‌روی همه از کشتی می‌گویند. فوتبال هم چاشنی کار است اما تعارف که نداریم حرف برجسته روز، کشتی است و بس که اگر نبود پسرخاله‌ام زنگ نمی‌زد که بگوید:«امیرعلی را می‌خواهم ببرم باشگاه کشتی. آشنا سراغ داری؟»

۵ این حس خوب، این حال خوب تقدیم به همه مردم ایران. مردمی که درگیر هزار و یک مشکل هستند اما با این دلاوری‌ها و مدال‌ها شاد می‌شوند. آنهایی که شاید خودشان آهی در بساط نداشته باشند اما دلشان می‌لرزد اگر کشتی‌گیرشان مدال نگیرد. کلیشه‌ای می‌شود اما اشکالی ندارد، خدا قوت پهلوانان، شیرمادر و نان پدر حلالتان. دم همه شما گرم. دل‌مان را شاد کردید. خدا دلتان را شاد کند. این مردم لحظه‌ای از لبخندی که زدند را مدیون شما هستند. مدیون شما.

قهرمانی دلخانی و گرایی در شب پایانی مسابقات جهانی نروژ

طلا پشت طلا

حسین خلیلی

ورزش

روزها و هفته‌ها می‌توان درباره تیم‌های ملی کشتی آزاد و فرنگی ایران در رقابت‌های جهانی اسلو صحبت کرد؛ دو تیمی که تبلور رشادت بودند، دو تیمی که قهرمانانش سر نترس داشتند و دو تیمی که نفراتش فارغ از نام بزرگ حریفان با تمام وجود جنگیدند برای شادی دل یك ملت.

این روند از شنبه هفته گذشته با آغاز کشتی‌های آزاد شروع شد و تا شب گذشته که دستان میثم دلخانی و محمدرضا گرایی در دو فینال وزن ۶۳ کیلوگرم و ۶۷ کیلوگرم بالا رفت، ادامه داشت. از روز اول تا روز آخر.

دیشب میثم دلخانی، نماینده وزن ۶۳کیلوگرم ایران در دیدار فینال مقابل لری ابولادزه از گرجستان روی تشك رفت و در پایان ظی یك مبارزه سخت و نفسگیر با نتیجه ۵بر۴ به برتری رسید و با شایستگی بر سکوی نخست جهان ایستاد. تایم نخست این مبارزه با نتیجه ۳ بر یك به سود میثم دلخانی به پایان رسید، اما ابولادزه با کسب ۳ امتیاز در تایم دوم پیش افتاد و چیزی نمانده بود طلا را از چنگ ما خارج کند. منتها در یك دقیقه پایانی دلخانی پای حریف را از تشك خارج کرد و به دنبال اعتراض بی فایده مربیان گرجستان یك امتیاز دیگر هم گرفت و ۵ بر ۴ پیش افتاد. دلخانی در ۳۰ثانیه پایانی جانانه جنگید و با حفظ این برتری عنوان قهرمانی جهان را به دست آورد.

بعد از دلخانی نوبت به هنرنمایی دیگر کشتی‌گیر خطه فارس محمدرضا گرایی ،دارنده مدال طلای المپیك توکیو رسید تا به‌عنوان آخرین نماینده کشتی فرنگی ایران در رقابت های جهانی نروژ در دیدار نهایی وزن ۶۷کیلوگرم، پنجه در پنجه حریف روس خود بیندازد. گرایی در یك مبارزه کاملا برتر با نتیجه ۵بر۲ مقابل عبدا... یف پیروز شد و چهارمین و آخرین مدال طلای ایران را در این رقابت‌ها بر گردن آویخت.

به این ترتیب تیم ملی کشتی فرنگی ایران در پایان رقابت‌های جهانی نروژ، با کسب ۴ مدال طلا توسط میثم دلخانی در ۶۳، محمدرضا گرایی در ۶۷، محمدهادی ساروی در ۹۷ و علی اکبر یوسفی در وزن ۱۳۰کیلوگرم و ۲ مدال برنز محمدعلی گرایی در ۷۷ و پژمان پشتام در وزن ۸۲ کیلوگرم در رده بندی امتیازی پس از روسیه بر سکوی نایب قهرمانی جهان ایستاد. فرنگی‌کاران کشورمان در این رقابت‌ها صاحب ۱۴۶ امتیاز شدند و با اختلاف فقط ۶ امتیاز، عنوان قهرمانی را به روسیه واگذار کردند و روی سکوی دوم قرار گرفتند. آذربایجان هم با ۱۰۷ امتیاز در رده سوم تیمی قرار گرفت. در کل عملکرد تیم ملی کشتی فرنگی به‌واسطه ۴ طلا و ۲ برنز از روسیه‌ای که فقط یک طلا، ۴ نقره و ۳ برنز کسب کرده بود به لحاظ مدالی به مراتب بهتر بود.

۱۰ فینالیست و ۱۳ مدال جهانی برای ثبت در تاریخ

جایزه نوبل، برازنده شما

رضا پورعالی

دبیر ورزش

۲۰۱۷ یک فینالیست. ۲۰۱۸ بدون فینالیست، ۲۰۱۹یک فینالیست و حالا کشتی ایران که می‌بالد به ۱۰ فینالیست و ۱۳ مدال‌آور خود در رقابت‌های جهانی۲۰۲۱. اگر این روزها حالمان خوب است، اگر خوشحالیم و اگر احساس غرور بیشتری داریم، بی‌شک به خاطر همین مبارزه‌های غرورانگیز دلاورمردان کشتی ایران در تشک جهانی نروژ است. فقط کافیست تاریخ را ورق زد. ۷۰ سال از عمر رقابت‌های جهانی کشتی آزاد می‌گذرد. کشتی فرنگی هم که مسابقات جهانی‌اش بیش از یک قرن قدمت دارد، اما آنچه از بروبچه‌های کشتی ایران در اسلو، شهر میزبان اعطای جایزه نوبل، دیدیم عصاره‌ای بود از خودباوری، شجاعت و همدلی. چیزی فراتر از انتظار. درخششی در حد جایزه نوبل.

بهترین عملکرد قبلی کشتی ایران در رقابت‌های جهانی برمی‌گردد به سال ۱۹۶۱. زمانی که خیلی از ما هنوز به دنیا نیامده بودیم. یعنی دقیقا ۶۰سال پیش. آنجا در یوکوهامای ژاپن تیم‌های آزاد و فرنگی ایران مجموعا ۶ فینالیست داشتند (همه آزادکار) و با ۵ مدال طلا، یک نقره و ۲ برنز تاریخ‌ساز شدند. شاید آن زمان کسی باور نداشت برای شکستن آن رکورد باید ۶ دهه انتظار کشید. از آن تیم آقاتختی سال‌هاست که از میان ما رفته و جوان‌ترین اعضایش الان منصور مهدی‌زاده، ابراهیم سیف‌پور و محمدعلی صنعتکاران هستند که هر سه عزیز ۸۳ سال دارند. حالا پیش چشم آنها و امامعلی حبیبی ۹۰ ساله، شاهد ظهور نسل تاریخ‌ساز دیگری از کشتی ایران هستیم. نسلی رکوردشکن با داشتن ۱۰ فینالیست در رقابت‌های جهانی و کسب ۱۳ مدال خوشرنگ.

با مرور ۱۰ دوره اخیر رقابت‌های جهانی کشتی آزاد و فرنگی، بیشتر به ارزش و بزرگی کار دلاورمردان کشتی ایران در رقابت‌های جهانی اسلو پی می‌بریم.

					عنوان تیمی
۲۰۰۹	آزاد	۱	۱	۱	سوم
	فرنگی	۱	-	۳	دوم
۲۰۱۰	آزاد	-	۱	۱	چهارم
	فرنگی	۲	-	-	هشتم
۲۰۱۱	آزاد	۲	۱	۱	دوم
	فرنگی	۲	-	۱	سوم
۲۰۱۳	آزاد	۲	۱	۲	قهرمان
	فرنگی	۱	-	-	هشتم
۲۰۱۴	آزاد	-	۳	۲	دوم
	فرنگی	۱	۱	۲	قهرمان
۲۰۱۵	آزاد	-	۲	۲	دوم
	فرنگی	-	۱	۲	چهارم
۲۰۱۷	آزاد	۱	-	-	نهم
	فرنگی	-	-	۳	سوم
۲۰۱۸	آزاد	-	-	۳	ششم
	فرنگی	-	-	۱	——
۲۰۱۹	آزاد	۱	۱	۲	سوم
	فرنگی	۲	-	۲	دوم
۲۰۲۱	آزاد	۳	۳	۱	سوم
	فرنگی	۴	-	۲	دوم

در پایان رقابت‌های جهانی کشتی در نروژ، تیم‌های آزاد و فرنگی کشورمان با ۷ طلا، ۳نقره و ۳برنز بالاتر از آمریکا، ژاپن و روسیه در صدر رده‌بندی مدالی مسابقات قرار گرفت

دایره طلایی

اینها پهلوان هستند نه قهرمان

علی اشکانی

کارشناس کشتی فرنگی

تیم‌های ملی کشتی فرنگی ایران در ادوار گذشته چندین بار روی سکو رفتند که یکی از این دفعات همین رقابت‌های جهانی کشتی نروژ است. ما در این رقابت‌ها بر سکوی دوم جهان قرار گرفتیم که جای تعریف و تمجید دارد.

کشتی ما به خوبی پوست‌اندازی کرد و نتایج آن را در نروژ دیدیم. رقابت‌های جهانی نروژ سطح بالایی داشت، بسیاری از قهرمانانی که در المپیک به میدان رفتند و حائز رتبه‌های برتر شدند در نروژ هم حضور داشتند از جمله همین کشتی‌گیران قهرمان خودمان.

از سوی دیگر برخی کشورها با نفرات جدیدی به رقابت‌های جهانی آمده بودند تا خودشان را در مقیاس گسترده‌ای محک بزنند. تیم‌ملی کشتی فرنگی ایران نیز با توجه به این‌که پوست اندازی بسیار خوبی داشت نتایج خوبی هم گرفت. این نتایج درخشان نشان داد بحث انتقال کشتی‌گیران کم سن و سال از رده‌های سنی نوجوانان و جوانان به بهترین شکل ممکن انجام شده و همه چیز به نحو احسن پیش رفته است.

ماحصل این برنامه‌ریزی دقیق، کشتی‌گیرانی هستند که نتایج درخشان آنها را در نروژ شاهد بودیم. من از نزدیک با شرایط روحی و روانی برخی از این کشتی‌گیران آشنایی دارم و می‌دانم برای رسیدن به این جایگاه چه شرایط سختی را پشت سر گذاشته‌اند. مثلا میثم دلخوانی وقتی ۱۵ساله بود در نخستین مسابقه بین‌المللی‌اش در کنارش حضور داشتم. زمانی که شکست خورد بسیار گریه کرد اما بعد از آن با استمرار و تمرین بسیار زیاد خودش را به این مرحله رساند. او الان به خوبی می‌درخشد.

بقیه کشتی‌گیران تیم‌ملی نظیر یوسفی نیز چنین رویه‌ای را پشت سر گذاشتند. واقعا باید شاکر بود که چنین استعدادهایی ثمر دادند. این کشتی‌گیران که از قشر ضعیف و حداکثر متوسط جامعه هستند بیشتر پهلوانند تا قهرمان. آنها حالا مسؤولیت اجتماعی بزرگی دارند و باید الگوی مناسبی باشند. باید از مربیان سازنده این افتخارآفرینان هم تشکر کرد. فدراسیون کشتی در زمینه قهرمانی بسیار خوب عمل کرده است. این فدراسیون در بحث مربی نیز عملکرد خوبی داشته است. امیدوارم در بحث انتخابی‌های تیم‌ملی هم شاهد تصمیم‌گیری‌های جدیدی باشیم.

داستان طلای علی‌اکبر

همه چیز به ۲۲ خرداد امسال و رقابت‌های بین‌المللی کشتی فرنگی جام پیت‌لاسینسکی بر می‌گردد که در شهر ورشوی لهستان برگزار شد. این مسابقات جزو سیستم رنکینگ اتحادیه جهانی کشتی برای بازی‌های المپیک توکیو و مسابقات جهانی ۲۰۲۱ نروژ محسوب می‌شد. همه نگاه‌ها داخل ایران به وزن ۱۳۰ کیلوگرم بود که کشتی فرنگی ایران سه نماینده داشت: امین میرزازاده، علی‌اکبر یوسفی و امیر قاسمی منجزی. همان موقع اعلام شده بود که قهرمان هر وزن در این بازی‌ها، نماینده کشورش در بازی‌های المپیک توکیو و جهانی نروژ خواهد بود. از دست بر قضا فینال وزن ۱۳۰ کیلوگرم بین دو کشتی‌گیر ایرانی برگزار شد و میرزازاده توانست با شکست یوسفی حضورش در المپیک و بازی‌های جهان را قطعی کند.

همان زمان اعلام شد که میرزازاده به این دو تورنمنت می‌رود و یوسفی باید خودش را برای مسابقات امیدهای جهان آماده کند که قرار است آبان ماه در صربستان برگزار شود. بازی‌های المپیک برگزار شد و میرزازاده توانست به مدال ارزشمند برنز برسد. بعد از آن فرصت کمی باقی مانده بود تا تیم برای بازی‌های جهانی نروژ خودش را آماده کند. امین میرزازاده نیز از این قاعده مستثنا نبود و می‌خواست این بار رنگ مدالش طلایی باشد. اما همه چیز روز ۲۶ شهریور و تنها در دو هفته مانده به بازی‌های جهانی نروژ عوض شد. خبری که محمد بنا، سرمربی تیم ملی کشتی فرنگی اعلام کرد پایان رویاهای امین برای بازی‌های جهانی بود. بنا در مصاحبه با سایت فدارسیون کشتی گفت: امین میرزازاده در ابتدای اردو علائم سرماخوردگی داشت که پس از انجام آزمایش، ابتلای وی به کرونا مثبت اعلام شد. میرزازاده بلافاصله اردوی تیم‌ملی را ترک کرد و به دنبال آن علی‌اکبر یوسفی که قرار بود در مسابقات امیدهای جهان کشتی بگیرد، جایگزین او در وزن ۱۳۰ کیلوگرم برای حضور در رقابت‌های جهانی نروژ می‌شود. شاید آن روز خود علی‌اکبر یوسفی هم نمی‌دانست که بعدها در کتاب تاریخ‌نگاری کشتی ایران در موردش این‌طور می‌نویسند: اولین طلای سنگین وزن تاریخ کشتی فرنگی ایران را جوانی ۲۵ساله و زاده روستای زاهدکلا بابل به دست آورد. یوسفی در حالی که تنها چند هفته مانده به بازی‌ها به اردوی تیم ملی بزرگسالان اضافه شد، خیلی خوب نتیجه گرفت و پس از پشت سر گذاشتن حریفانی از ارمنستان، نروژ و شیلی در بازی فینال مقابل کشتی‌گیر روس قرار گرفت و با برد قاطع ۵ بر یک، مدال و کمربند طلا را از آن خود کرد.